

Přerušeni řízení

Je-li účelem rozhodnutí o přerušeni řízení podle § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř. zjistit, zda účastník spáchal trestný čin či nikoli, může soud v přerušeni řízení pokračovat již po skončení trestního stíhání, i když celé trestní řízení, do jehož skončení bylo řízení přerušeno, dosud formálně neskončilo.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 23 Cdo 4119/2014, ze dne 25.6.2015)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci žalobkyně Vodovody a kanalizace J.n.O., a.s., se sídlem v J.n.O., zastoupené JUDr. J.S., advokátem, se sídlem v H.K., proti žalované F. – M., s.r.o., se sídlem ve V.M., zastoupené Mgr. R.G., advokátem, se sídlem v O., o zrušení rozhodčího nálezu a návrhu na odklad vykonatelnosti rozhodčího nálezu, vedené u Okresního soudu v Novém Jičíně pod sp. zn. 18 C 337/2008, o dovolání žalované proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. prosince 2013, č. j. 8 Co 866/2013-232, tak, že dovolání se zamítá.

Z odůvodnění:

Okresní soud v Novém Jičíně usnesením ze dne 1. října 2013, č. j. 18 C 337/2008-218, rozhodl o pokračování v řízení, protože došlo k odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení přerušeno - k pravomocnému skončení řízení, vedeného původně před PČR - útvarem odhalování korupce a finanční kriminality, služby kriminální policie a vyšetřování - expozitura Ostrava pod č.j. OKFK-311-597-2008-29, následně vedeného u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 54 T 3/2010 a pravomocně skončeného rozhodnutím Vrchního soudu v Olomouci pod sp. zn. 4 To 22/2013.

K odvolání žalované odvolací soud usnesením v záhlaví uvedeným usnesení soudu prvního stupně potvrdil. Odvolací soud dospěl ze spisu Krajského soudu v Ostravě, sp. zn. 54 T 3/2010 ke zjištění, že dne 19. října 2012 byl vydán rozsudek č. j. 54 T 3/2010-7393 a dne 24. září 2013 Vrchní soud v Olomouci rozsudkem č. j. 4 To 22/2013-7667 zamítl odvolání obžalovaných „M. D., J. F., T. K. a M. M. a poškozeného státního podniku M. v likvidaci“. Uvedená rozhodnutí jsou v právní moci a vykonatelná dnem 24. září 2013. Podle odvolacího soudu bylo řízení usnesením ze dne 9. února 2009 přerušeno podle § 109 odst. 2 písm. c) zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád (dále též jen „o. s. ř.“) do pravomocného skončení označeného trestního řízení. Vzhledem k tomu, že odpadla překážka, pro kterou bylo řízení přerušeno, rozhodl soud prvního stupně správně, pokud vyslovil, že v řízení bude pokračováno (§ 111 odst. 2 o. s. ř.).

Proti usnesení odvolacího soudu podala žalovaná dovolání s tím, že je považuje za přípustné, uplatňujíc dovolací důvod nesprávného právního posouzení věci.

Dovolatelka namítá, že dovolacím soudem dosud nebyla řešena otázka, „kdy dochází ke skončení trestního řízení“. Okamžik skončení trestního řízení je rozhodný pro pokračování v přerušeni řízení v daném sporu. Podle dovolatelky je třeba důsledně odlišovat skončení trestního stíhání a skončení trestního řízení. Podle § 12 odst. 10 zákona č. [141/1961](#) Sb., trestního řádu, se trestním řízením rozumí řízení podle tohoto zákona (trestního řádu) a trestním stíháním pak úsek od zahájení trestního stíhání do právní moci rozsudku. V nyní v projednávané věci nebylo řízení přerušeno do skončení trestního stíhání, nýbrž až do skončení trestního řízení. Byť trestní stíhání skončilo 24. září 2013, trestní řízení pokračuje, protože proti rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci bylo ze strany

všech obžalovaných podáno dovolání, o němž doposud Nejvyšší soud nerozhodl.

Žalobkyně se dle obsahu spisu k dovolání žalované nevyjádřila.

Se zřetelem k datu vydání rozhodnutí odvolacího soudu se uplatní pro dovolací řízení - v souladu s bodem 7. čl. II přechodných ustanovení části první zákona č. [404/2012](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, a s bodem 2. čl. II přechodných ustanovení zákona č. [293/2013](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony - občanský soudní řád ve znění účinném od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013.

Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) po zjištění, že dovolání proti rozsudku odvolacího soudu bylo podáno účastníkem řízení ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o. s. ř., dospěl k závěru, že dovolání je podle ustanovení § 237 o. s. ř. přípustné k řešení otázky, zdali lze pokračovat v řízení přerušeném do doby pravomocného skončení trestního řízení zahájeného usnesením Policie České republiky za situace, kdy v trestním řízení ve věci samé již pravomocně rozhodl soud, nebylo však rozhodnuto o podaném dovolání a rozhodnutí nebylo dosud vykonáno. Tato otázka procesního práva v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena.

Dovolání však není důvodné.

V projednávané věci soud prvního stupně usnesením ze dne 9. února 2009, č. j. 18 C 337/2008-96, rozhodl o přerušení řízení o zrušení rozhodčího nálezu do doby pravomocného skončení trestního řízení vedeného před Policií České republiky - útvarem odhalování korupce a finanční kriminality, služby kriminální policie a vyšetřování, expozitura Ostrava, č. j. OKFK-311-597-2008-29. Soud v dané věci dospěl k závěru, že „je namístě podle § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř. přerušit řízení o zrušení rozhodčího nálezu, neboť v trestním řízení je šetřena mimo jiné trestná činnost obviněných F. (jednatele žalovaného) a M. při vydávání rozhodčích nálezů obviněného M. ohledně vztahů žalobkyně a žalované, k čemuž si Policie ČR i zapůjčila soudní spis“. Soud proto přerušil řízení do doby prokázání, zda při vydávání rozhodčího nálezu, jehož zrušení se žalobkyně domáhá, došlo či nedošlo ke spáchání trestného činu. Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací, usnesením ze dne 1. dubna 2009, č. j. 42 Co 132/2009-115, usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné potvrdil.

Dovolatelka se nemýlí, rozlišuje-li formálně jednotlivá stadia trestního řízení. Podle § 12 odst. 10 trestního řádu se trestním řízením rozumí řízení podle tohoto zákona a zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, trestním stíháním pak úsek řízení od zahájení trestního stíhání až do právní moci rozsudku, případně jiného rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení ve věci samé.

Trestní stíhání tak končí, nejde-li o jiné rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení, právní mocí rozsudku. Trestní řízení však nekončí rozhodnutím o mimořádném opravném prostředku, jak odvozuje dovolatelka s poukazem na dovolání podané v dané trestní věci, ale posledním stadiem trestního řízení, kterým je řízení vykonávací. Jeho účelem je uskutečnit obsah rozhodnutí, vydaného orgány činnými v trestním řízení (např. výkon rozsudku, jímž byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody). Přerušování civilního řízení přerušeno do skončení trestního řízení by tak při striktně formálním přístupu trvalo např. do vykonání trestu odnětí svobody všech odsouzených. Z výše citovaného odůvodnění rozhodnutí soudu o přerušování řízení je přitom zřejmé, že účelem přerušování řízení bylo vyčkat případného pravomocného rozhodnutí o vině jednatele žalovaného a rozhodce pro skutek, který jim byl kladen za vinu, neboť takový závěr měl být rozhodný pro řízení o zrušení rozhodčího nálezu.

Podle § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř. soud řízení přeruší, jestliže probíhá řízení, v němž je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu, nebo jestliže soud dal k takovému řízení

podnět; to neplatí v řízení o povolení zápisu do obchodního rejstříku.

Důvod přerušení řízení tu spočívá zejména v hospodárnosti řízení (srov. shodně DRÁPAL, Ljubomír; BUREŠ, Jaroslav a kol., Občanský soudní řád I, II Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 753). Podle § 111 odst. 1 věty první o. s. ř. jestliže řízení je přerušeno, nekonají se jednání a neběží lhůty.

Bylo by proto v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení, jestliže by v projednávané věci řízení bylo přerušeno až do skončení vykonávacího trestního řízení.

Je-li tedy účelem rozhodnutí o přerušení řízení podle § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř. zjistit, zda účastník spáchal trestný čin či nikoli, může soud v přerušném řízení pokračovat již po skončení trestního stíhání, i když celé trestní řízení, do jehož skončení bylo řízení přerušeno, dosud formálně neskončilo.

Rozhodl-li proto odvolací soud o tom, že je namístě v řízení pokračovat, neboť bylo již pravomocně rozhodnuto o vině obžalovaných, což bylo důvodem přerušení civilního řízení, je jeho rozhodnutí správné a dovolací soud proto dovolání podle ustanovení § 243d písm. a) o. s. ř. zamítl.

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

Další články:

- [Likvidace dědictví](#)
- [Jistota](#)
- [Insolvenční řízení](#)
- [Exekuce](#)
- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)